RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/S/1516/1519 van 30 augustus 2016 in de zaak 1314/0729/SA/3/0700

In zake: de heer Benny DE KINDER

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Elie VAN HERREWEGHE

kantoor houdende te 9240 Zele, Kouterstraat 153

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 8 augustus 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 juni 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de aanvrager tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse van 10 maart 2014 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend strekkende tot het regulariseren van een verhoogd terras.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te Tielrode, Speeltuinweg 23 en met als kadastrale omschrijving 4° afdeling, sectie A, nr. 0703 T 16.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Het verzoekschrift is in het register van de Raad ingeschreven op 26 augustus 2014.

Met een beschikking genomen op grond van artikel 4.8.14, §1 VCRO van 21 oktober 2014 werd vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht kennelijk niet-ontvankelijk lijkt.

De verzoekende partij heeft geen verantwoordingsnota ingediend.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012

houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK

Conform artikel 4.8.14, §1, eerste lid VCRO en artikel 16 Procedurebesluit kan de voorzitter van de Raad of het door hem aangewezen raadslid ambtshalve onderzoeken of het beroep doelloos is, kennelijk niet-ontvankelijk is of dat de Raad kennelijk onbevoegd is.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 21 oktober 2014 vastgesteld dat de bestreden beslissing een regularisatievergunning is en dat de werken waarvoor de stedenbouwkundige vergunning is verleend, lijken te zijn uitgevoerd. Dit blijkt uit de door de verzoekende partij bijgebrachte stukken (onder meer stuk 4, 5 en 6). De door de verzoekende partij geschetste nadelen kunnen dan ook niet voorkomen worden door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Aan de verzoekende partij werd de mogelijkheid verleend om een verantwoordingsnota in te dienen, beperkt tot de in de beschikking aangehaalde vaststellingen.

De verzoekende partij heeft geen verantwoordingsnota ingediend en betwist derhalve de vaststellingen van de voorzitter van de Raad niet.

De voorzitter van de Raad kan dan ook niet anders dan oordelen dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing als kennelijk niet-ontvankelijk dient afgewezen te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is kennelijk nietontvankelijk.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 augustus 2016, door:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

met bijstand van

Xavier VERCAEMER, hoofdgriffier.

De hoofdgriffier, De voorzitter van de Raad voor

Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER Filip VAN ACKER